

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIV — Nr. 15

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 14 ianuarie 2002

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		
778/2001. — Lege privind organizațiile interprofesionale pe produse agroalimentare.....	1-3	art. 1-7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/1999 privind soluționarea obiecțiunilor și contestațiilor formulate împotriva actelor de control și de impunere având ca obiect constatarea și stabilirea impozitelor și taxelor locale, a majorărilor de întârziere, a penalităților, precum și a altor sume și măsuri.....
1.121/2001. — Decret pentru promulgarea Legii privind organizațiile interprofesionale pe produse agroalimentare.....	3	
★		
3. — Decret pentru numirea unor judecători la Curtea Supremă de Justiție	4	Decizia nr. 293 din 1 noiembrie 2001 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România .....
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
Decizia nr. 292 din 1 noiembrie 2001 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor		4-6
		7-8

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind organizațiile interprofesionale pe produse agroalimentare

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — Prezenta lege reglementează înființarea și funcționarea organizațiilor interprofesionale pentru un produs sau grup de produse agroalimentare, la nivel național sau pe zona de producție, denumite în continuare *organizații interprofesionale pe produs*, principalele obiective și activități, precum și drepturile și obligațiile acestora.

Art. 2. — (1) În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos se definesc astfel:

a) *produse agroalimentare* — produse naturale, de origine vegetală și animală, inclusiv bioproduse și produse

semiprelucrate, prelucrate și/sau conservate, derivate din cele naturale;

b) *filierea produsului agroalimentar* — sistemul de relații funcționale care leagă producătorii, prelucrătorii, transportatorii, depozitarii, distribuitorii, comercianții și/sau bursele de mărfuri care tranzacționează același produs în vederea utilizării și/sau a consumului acestuia;

c) *piața produsului agroalimentar* — totalitatea relațiilor legate de actele de vânzare-cumpărare, inclusiv cererea și oferta unui produs agroalimentar, locul de întâlnire între vânzătorii și cumpărătorii produsului.

(2) Regulile specifice pentru fiecare produs se vor stabili prin hotărâri ale Guvernului, emise la inițiativa Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, în urma consultării organizațiilor interprofesionale pe produs.

Art. 3. — (1) Organizația interprofesională pe produs este persoana juridică română de drept privat, de interes public, cu caracter profesional, cu statut juridic de asociație fără scop lucrativ, constituită potrivit procedurii și în condițiile legii în vigoare la data constituirii.

(2) Organizația interprofesională pe produs este formată prin asocierea organizațiilor profesionale fără scop lucrativ, cu personalitate juridică, de pe filiera producerii, prelucrării, transportului, depozitării, distribuției și comercializării produselor agroalimentare, constituite potrivit legii.

(3) Fiecare organizație profesională din cadrul organizației interprofesionale pe produs trebuie să fie reprezentativă în cadrul filierei produsului respectiv.

Art. 4. — Principalele obiective ale organizației interprofesionale pe produs sunt următoarele:

a) dezvoltarea durabilă a producției agricole prin sprijinirea producătorilor agricoli privați, pentru a pune în valoare resursele materiale și umane din spațiul rural, în vederea creșterii puterii economice a fermierilor și asociațiilor agricole;

b) corelarea nivelului producțiilor și a calității produselor cu cerințele pieței, creșterea producției, desfacerea produselor și stimularea producției produselor biologice;

c) îmbunătățirea sistemului informațional privind cererea și oferta;

d) dezvoltarea pieței produselor agroalimentare și formarea spiritului de afaceri, specific economiei de piață, care să asigure prețuri de vânzare competitive;

e) promovarea produselor agroalimentare pe piața internă și externă;

f) asigurarea de șanse și drepturi egale pentru toți membrii;

g) participarea producătorilor agricoli la elaborarea strategiilor și programelor de dezvoltare din sectorul pe care îl reprezintă;

h) apărarea intereselor membrilor în relațiile acestora cu alte organisme guvernamentale și ale administrației de stat;

i) elaborarea și promovarea unor programe de susținere financiară a membrilor și obținerea de facilități;

j) conlucrarea cu organismele finanțatoare din țară sau din străinătate pentru contractarea de credite și implementarea unor programe care să asigure dezvoltarea unor exploatații viabile și competitive;

k) colaborarea cu alte organisme ale statului și ale societății civile în vederea unor înțelegeri comune privind politica de prețuri de vânzare și achiziție în relațiile cu agenții economici;

l) preocuparea pentru promovarea unor practici, tehnologii de producție, care să asigure protecția mediului înconjurător;

m) acordarea de consultanță, în principal în domeniul asocierii, managementului și marketingului, în colaborare cu Agenția Națională de Consultanță Agricolă din subordinea Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor.

Art. 5. — Organizația interprofesională pe produs desfășoară următoarele activități principale:

a) propune măsuri și politici autorităților administrației publice, prin consiliile pe produs, pentru îmbunătățirea eficienței economice pe filiera produsului;

b) prezintă puncte de vedere referitoare la proiectele de acte normative din domeniul său de activitate, în vederea promovării de către autoritățile publice;

c) formulează propuneri de îmbunătățire a activităților de pe filiera produsului, referitoare la:

1. informații de piață, analize și prognoze necesare orientării producției spre obținerea de produse adaptate cererii consumatorilor și protecției acestora;

2. igiena produselor agroalimentare, originea și etichetarea acestora;

3. punerea în valoare a mărcilor de calitate și a indicațiilor geografice, potrivit prevederilor Legii nr. 84/1998 privind mărcile și indicațiile geografice;

4. activitățile de consultanță, expertiză și instruire destinate membrilor;

5. rezolvarea amiabilă a neînțelegerilor dintre organizațiile profesionale membre;

6. alte activități de interes comun pentru membri;

d) stabilește sancțiunile statutare în caz de nerespectare a acordurilor interprofesionale din domeniul său de activitate.

Art. 6. — Înființarea organizațiilor interprofesionale pe produs se face cu respectarea prevederilor legale referitoare la asociații și fundații, cu avizul prealabil al Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor.

Art. 7. — Organizațiile interprofesionale pe produs vor fi avizate de Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, dacă îndeplinesc următoarele condiții:

a) au înscrise în statut și principalele obiective și activități prevăzute la art. 4 și 5, precum și prevederi referitoare la posibilitatea aderării de noi membri;

b) își desfășoară activitatea în una sau mai multe zone de producție din teritoriu;

c) reprezintă o parte semnificativă din producția și/sau comerțul și/sau procesarea produselor agricole în zona de producție; în cazul în care sunt implicate mai multe zone de producție, aceste organizații trebuie să demonstreze un minim de reprezentativitate la nivelul fiecărei zone de producție;

d) desfășoară activități în interesul consumatorilor — informare, studii de piață, standarde de calitate și altele asemenea.

Art. 8. — Organizația interprofesională pe produs asigură membrilor săi exercitarea drepturilor și îndeplinirea obligațiilor, în conformitate cu propriul statut, și împuternicește reprezentanții săi în consiliul pe produs să ia decizii în numele organizației, conform celor hotărâte de aceasta.

Art. 9. — Statutul organizației interprofesionale pe produs va cuprinde, în mod expres, prevederi referitoare la hotărârile pe care aceasta le poate lua în raporturile dintre membrii asociației.

Art. 10. — Organizațiile interprofesionale pe produs se vor înființa, conform legii, la nivel județean și național. Autoritatea publică a Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor din teritoriu va da avizul în baza sentinței judecătorești de constituire.

Art. 11. — (1) Organizația interprofesională pe produs este condusă și reprezentată de:

a) adunarea generală, care este forumul suprem de conducere și se compune din toate organizațiile profesionale membre, care întrunesc condițiile prevăzute în statutul organizației interprofesionale pe produs;

b) consiliul organizației interprofesionale pe produs, ales de adunarea generală prin vot, care reprezintă interesele organizației interprofesionale în relațiile cu autoritățile administrației publice.

(2) Reprezentarea organizațiilor profesionale în cadrul adunării generale a organizației interprofesionale se face pe bază de mandat, prin vot uninominal.

Art. 12. — Pentru produsele agroalimentare se constituie consiliul pe produs, ca persoane juridice cu statut de uniune, în condițiile legii în vigoare la data constituirii, formate din reprezentanți ai organizațiilor interprofesionale pe produs.

Art. 13. — Produsele agroalimentare pentru care se vor constitui consilii pe produs se vor aproba prin hotărâre a Guvernului, la inițiativa Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, în urma consultării organizațiilor interprofesionale pe produs, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. 14. — (1) Consiliul pe produs armonizează solicitările organizațiilor interprofesionale pe produs reprezentate și formulează propuneri privind îmbunătățirea activității din domeniul pe care îl reprezintă.

(2) Pentru analiza propunerilor consiliului pe produs și a proiectelor de acte normative elaborate de Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor se constituie comisii de lucru formate din 3 reprezentanți, desemnați de ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor, și din câte 2 reprezentanți desemnați de ministrul finanțelor publice și de ministrul industriei și resurselor.

(3) Comisiile de lucru armonizează punctele de vedere ale reprezentanților consiliului pe produs și ale ministerelor implicate.

(4) Pentru implementarea obiectivelor și măsurilor legate de reglementarea pieței produselor agroalimentare Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor încheie cu

consiliul pe produs acorduri, care vor fi făcute publice în două cotidiane de interes național.

(5) Acordurile vor cuprinde, în principal, prevederi referitoare la:

a) îmbunătățirea sistemului informațional privitor la cerea, oferta și prețurile principalelor produse agroalimentare;

b) stabilirea programului anual de producție pentru principalele culturi agricole și specii de animale;

c) consultarea consiliilor pe produse cu privire la proiectele de acte normative pe care le inițiază Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor pentru domeniul respectiv.

Art. 15. — În cazul în care una dintre organizațiile interprofesionale pe produs nu respectă clauzele acordurilor încheiate de consiliul pe produs cu Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, reprezentarea acesteia în consiliul pe produs încetează de drept.

Art. 16. — (1) Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor împreună cu ministerele reprezentate în comisiile de lucru vor asigura elaborarea proiectelor de acte normative, potrivit convențiilor încheiate cu consiliul pe produs.

(2) Convențiile încheiate vor cuprinde, în principal, clauze prevăzute la art. 14 alin. (5).

Art. 17. — La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă Ordonanța Guvernului nr. 55/2000 privind organizațiile interprofesionale pe produse agroalimentare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 44 din 31 ianuarie 2000, aprobată cu modificări prin Legea nr. 41/2001.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 8 noiembrie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI,
NICOLAE VĂCĂROIU

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 19 noiembrie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
OVIDIU CAMELIU PETRESCU

București, 29 decembrie 2001.
Nr. 778.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T
pentru promulgarea Legii
privind organizațiile interprofesionale pe produse agroalimentare

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind organizațiile interprofesionale pe produse agroalimentare și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 28 decembrie 2001.
Nr. 1.121.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru numirea unor judecători la Curtea Supremă de Justiție

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), ale art. 99 alin. (1), ale art. 124 alin. (1) și ale art. 133 alin. (1) din Constituția României, precum și ale art. 12 alin. (1) din Legea Curții Supreme de Justiție nr. 56/1993, republicată,

având în vedere propunerile Consiliului Superior al Magistraturii potrivit Hotărârii nr. 183 din 19 decembrie 2001,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se numesc în funcția de judecător la Curtea Supremă de Justiție, pentru o perioadă de 6 ani, următorii:

- doamna Corina Michaela Jîjîie, procuror șef Secție urmărire penală la Parchetul de pe lângă Tribunalul Dâmbovița;
- doamna Marioara Prodan, magistrat-asistent la Curtea Constituțională;
- doamna Ana Alexandrina Savin, avocat în Baroul București.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

București, 8 ianuarie 2002.

Nr. 3.

D E C I Z I I A L E C U R Ţ I I C O N S T I T U Ţ I O N A L E**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****D E C I Z I A Nr. 292**

din 1 noiembrie 2001

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1—7
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/1999 privind soluționarea obiecțiunilor
și contestațiilor formulate împotriva actelor de control și de impunere având ca obiect constatarea
și stabilirea impozitelor și taxelor locale, a majorărilor de întârziere, a penalităților,
precum și a altor sume și măsuri**

Costică Bulai	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Laurențiu Cristescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1—7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/1999 privind soluționarea obiecțiunilor și contestațiilor formulate împotriva actelor de control și de impunere având ca obiect constatarea și stabilirea impozitelor și taxelor locale, a majorărilor de întârziere, a penalităților, precum și a altor sume și măsuri, excepție ridicată de Societatea Comercială „Magazin Universal Maramureș” — S.A.

din Baia Mare în Dosarul nr. 2.750/2001 al Tribunalului Maramureș — Secția comercială.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, pune concluzii de respingere, ca nefondată, a excepției de neconstituționalitate.

Reglementările din Ordonanța Guvernului nr. 58/1999, așa cum au fost modificate și completate prin Legea nr. 392/2001, nu încalcă dispozițiile art. 125 alin. (3) din Constituție, potrivit cărora „*Competența și procedura de judecată sunt stabilite de lege*”, și nici pe cele ale art. 109 alin. 2 din Codul de procedură civilă, care prevăd că, „*În cazurile anume prevăzute de lege, sesizarea instanței competente se poate face numai după îndeplinirea unei proceduri prealabile, în condițiile stabilite de lege*”.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 2 iulie 2001, pronunțată în Dosarul nr. 2.750/2001, **Tribunalul Maramureș — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1—7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/1999 privind soluționarea obiecțiilor și contestațiilor formulate împotriva actelor de control și de impunere având ca obiect constatarea și stabilirea impozitelor și taxelor locale, a majorărilor de întârziere, a penalităților, precum și a altor sume și măsuri, excepție ridicată de Societatea Comercială „Magazin Universal Maramureș” — S.A. din Baia Mare.**

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile art. 1—7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/1999, instituind procedura administrativ-jurisdicțională, nu asigură soluționarea litigiilor de natură fiscală într-un termen rezonabil, așa cum se prevede la art. 6 pct. 1 fraza întâi din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, contravenind astfel dispozițiilor art. 11 și ale art. 20 alin. (2) din Constituție, referitoare la obligativitatea și, respectiv, la prioritatea reglementărilor internaționale, stabilite prin pacte și tratate la care România este parte, față de reglementările interne.

Tribunalul Maramureș — Secția comercială, exprimându-și opinia, apreciază că excepția ridicată nu este întemeiată, întrucât „Această procedură administrativ-jurisdicțională instituită prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/1999 nu încalcă cu nimic drepturile persoanelor fizice sau juridice, deoarece este posibil ca pe parcursul desfășurării ei petiția să poată fi soluționată fără a se mai ajunge în fața instanței”, iar, „În altă ordine de idei, faptul că există mai multe trepte de jurisdicție duce la convingerea că soluția finală este mult mai obiectivă”.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția ridicată este nefondată. În același punct de vedere se arată că reglementările din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/1999, așa cum au fost modificate și completeate prin Legea nr. 392/2001, se întemeiază pe prevederile art. 125 alin. (3) din Constituție, potrivit cărora „*Competența și procedura de judecată sunt stabilite de lege*”, precum și pe cele ale art. 109 alin. 2 din Codul de procedură civilă, conform cărora, „*În cazurile anume prevăzute de lege, sesizarea instanței competente se poate face numai după îndeplinirea unei proceduri prealabile, în condițiile stabilite de acea lege*”. Pe de altă parte, textele de lege criticate „dau posibilitatea celui interesat ca, exercitându-și drepturile de contestare a obligațiilor fiscale în termene utile, care sunt corespunzătoare celor prevăzute și în dispozițiile procedurale de drept comun, să obțină, operativ și fără a plăti taxe de timbru, soluționarea cauzei chiar de către organele a căror soluție îl nemulțumește”.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au transmis punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, susținerile autorului excepției, punctul de vedere al Guvernului, raportul judecătorului-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile

legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepțiile de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1—7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/1999 privind soluționarea obiecțiilor și contestațiilor formulate împotriva actelor de control și de impunere având ca obiect constatarea și stabilirea impozitelor și taxelor locale, a majorărilor de întârziere, a penalităților, precum și a altor sume și măsuri, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 190 din 30 aprilie 1999. Textele criticate pentru neconstituționalitate, așa cum au fost modificate prin Legea nr. 392/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 392 din 18 iulie 2001, au următorul conținut:

— Art. 1: „*Orice persoană fizică sau juridică, nemulțumită de modul în care i-au fost constatate sau stabilite impozitele și taxele locale, majorările de întârziere aferente acestora, penalitățile, precum și alte sume sau măsuri, are dreptul de a formula obiecțiuni și contestații, în condițiile stabilite de prezenta ordonanță de urgență.*”;

— Art. 2: „*(1) Obiecțiunile și contestațiile sunt căi administrativ-jurisdicționale de atac prin care se solicită diminuarea sau anularea, după caz, a impozitelor și taxelor locale, a majorărilor de întârziere aferente, a penalităților și a altor sume ori se contestă măsurile aplicate de compartimentele de specialitate ale consiliilor locale sau județene, conform competențelor stabilite prin lege.*

(2) Fac excepție de la prevederile alin. (1) contravențiile constatate și amenzile aplicate prin acte ale compartimentelor de specialitate ale consiliilor locale sau județene, după caz, care se soluționează în conformitate cu dispozițiile legale în domeniul constatării și sancționării contravențiilor.”;

— Art. 3: „*(1) Împotriva constatărilor și măsurilor stabilite în cadrul competențelor legale prin procesele-verbale sau prin acte administrative ale compartimentelor de specialitate ale consiliilor locale sau județene, după caz, plătitorii de impozite, de taxe locale, precum și de alte sume pot face obiecțiuni în termen de 15 zile de la data comunicării actului administrativ.*

(2) Obiecțiunile se depun la compartimentul de specialitate al consiliului local sau județean, după caz, care a emis actul atacat.

(3) Soluționarea obiecțiilor se va face motivat de șeful compartimentului de specialitate respectiv și se va comunica persoanei în cauză în cel mult 30 de zile de la înregistrarea acestora.”;

— Art. 4: „*Persoana fizică sau juridică nemulțumită de modul în care au fost soluționate obiecțiunile se poate adresa cu contestație, în termen de 15 zile de la data comunicării răspunsului, primarului comunei sau orașului în care domiciliază ori își are sediul sau unde își desfășoară activitatea, după caz, respectiv președintelui consiliului județean.*”;

— Art. 5: „*(1) Contestația, adresată potrivit art. 4, se soluționează în termen de 30 de zile de la înregistrare, de către primar sau de președintele consiliului județean, după caz, prin dispoziție motivată, care se comunică celui în cauză în termen de maximum 5 zile de la emiterea acesteia.*

(2) Contestația se depune la compartimentul care a soluționat obiecțiunile, urmând ca acesta, în termen de 5 zile de la primire, să prezinte primarului contestația și dosarul obiecțiilor, respectiv președintelui consiliului județean.”;

— Art. 6: „*Contestația nu poate avea ca obiect alte sume sau măsuri decât cele asupra cărora s-au soluționat obiecțiunile.*“;

— Art. 7. — „*Obiecțiunile adresate compartimentului de specialitate din cadrul consiliilor locale sau județene, precum și contestațiile adresate primarului sau președintelui consiliului județean sunt scutite de taxa de timbru.*“;

Dispozițiile constituționale considerate ca fiind încălcate de textele de lege criticate sunt următoarele:

— Art. 11: „*(1) Statul român se obligă să îndeplinească întocmai și cu bună-credință obligațiile ce-i revin din tratatele la care este parte.*

(2) Tratatul ratificate de Parlament, potrivit legii, fac parte din dreptul intern.“;

— Art. 20 alin. (2): „*Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale.*“;

— Art. 6 pct. 1 fraza întâi din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ratificată de România prin Legea nr. 30/1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 135 din 31 mai 1994, potrivit căreia: „*Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.*“

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, deși în notele scrise se susține că se critică dispozițiile art. 1—7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/1999, modificată și completată prin Legea nr. 392/2001, în realitate autorul excepției consideră ca fiind neconstituțională procedura administrativ-jurisdicțională instituită prin această ordonanță. Se mai constată că potrivit dispozițiilor criticate pentru neconstituționalitate persoanele fizice sau juridice nemulțumite de cuantumul impozitelor sau taxelor locale ori de alte sume și măsuri, stabilite de organele de specialitate ale consiliilor locale sau județene, după caz, pot formula obiecțiuni. Obiecțiunile se depun la compartimentele de specialitate ale consiliilor locale sau județene, după caz, în termen de 15 zile de la comunicarea actului constatator și se soluționează de șefii compartimentelor respective în termen de 30 de zile de la

înregistrare. Soluțiile date de șefii compartimentelor de specialitate pot fi contestate în termen de 15 zile de la comunicare, iar contestațiile se soluționează de primarii comunelor sau orașelor, respectiv de președintele consiliului județean, după caz, prin dispoziție motivată care se comunică persoanei interesate în termen de 5 zile de la adoptare. Obiecțiunile și contestațiile sunt scutite de taxa de timbru. Dispozițiile primarilor sau ale președintelui consiliului județean pot fi atacate în justiție, conform legii, la judecătoria sau la tribunal, iar hotărârea instanței judecătorești este supusă recursului.

Curtea Constituțională a statuat în mod constant în jurisprudența sa că instituirea unor proceduri administrativ-jurisdicționale nu contravine dispozițiilor constituționale atât timp cât decizia organului administrativ de jurisdicție poate fi atacată în fața unei instanțe judecătorești (Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994). Curtea constată că prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/1999 s-a instituit o procedură administrativ-jurisdicțională cu caracter prealabil, prevăzându-se în mod expres posibilitatea atacării soluțiilor date de organele administrației publice locale, la instanțele judecătorești.

Examinând dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/1999 în ansamblul lor, Curtea reține că acestea creează posibilitatea ca nemulțumirile persoanelor față de constatările sau măsurile organelor de specialitate ale autorităților administrației publice locale să fie rezolvate chiar în cazul procedurii prealabile administrativ-jurisdicționale, fără a mai fi necesară intervenția instanțelor judecătorești, deci într-un termen mai scurt. Prin același act normativ sunt stabilite termene precise atât pentru depunerea obiecțiunilor și contestațiilor, cât și pentru rezolvarea acestora și comunicarea soluțiilor. Curtea constată că respectarea termenelor stabilite asigură soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, neputându-se reține sub acest aspect încălcarea prevederilor art. 6 pct. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Neexistând nici o neconcordanță între această reglementare internațională și între prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/1999, Curtea nu poate reține nici încălcarea dispozițiilor art. 11 sau ale art. 20 alin. (2) din Constituție.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1—7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/1999 privind soluționarea obiecțiunilor și contestațiilor formulate împotriva actelor de control și de impunere având ca obiect constatarea și stabilirea impozitelor și taxelor locale, a majorărilor de întârziere, a penalităților, precum și a altor sume și măsuri, excepție ridicată de Societatea Comercială „Magazin Universal Maramureș” — S.A. din Baia Mare în Dosarul nr. 2.750/2001 al Tribunalului Maramureș — Secția comercială.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 1 noiembrie 2001.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. **Costică Bulai**

Magistrat-asistent,
Laurențiu Cristescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 293

din 1 noiembrie 2001

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România

Costică Bulai	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Laurențiu Cristescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic din Legea nr. 323/2001 prin care se modifică art. 20 alin. (5) și (6) și art. 21 alin. (6) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România, excepție ridicată de Ye Junhan din China în Dosarul nr. 7.828/2001 al Judecătoriei Sectorului 6 București.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, arătând că nici o normă constituțională nu prevede câte grade de jurisdicție sunt necesare pentru soluționarea unei cauze. De asemenea, nici Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu precizează câte grade de jurisdicție sunt necesare pentru soluționarea cauzelor civile.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 26 iulie 2001, pronunțată în Dosarul nr. 7.828/2001, **Judecătoria Sectorului 6 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic din Legea nr. 323/2001 prin care se modifică art. 20 alin. (5) și (6) și art. 21 alin. (6) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România**, excepție ridicată, prin apărător, de Ye Junhan din China în dosarul acelei instanțe.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prin modificarea dispozițiilor art. 20 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 (prin articolul unic din Legea nr. 323/2001) „s-a încălcat grav dreptul constituțional la apărare, partea fiind lipsită de o cale de atac, de producerea de noi dovezi în apărarea sa”. Se mai arată că „prin ordonanță deja era lăsată la hotărârea unui funcționar dacă solicitantul de azil se înscrie într-o procedură obișnuită de soluționare sau o procedură accelerată. Prin procedura obișnuită, solicitantul poate accede la o cale de atac, iar conform unei hotărâri a unui funcționar, și nu a unui magistrat, solicitantul este trecut, poate arbitrar, în procedura accelerată, care nu îi dă acestuia nici dreptul de a produce dovezi în apărarea sa într-o perioadă mai lungă de timp, dar nici să poată ataca hotărârea instanței de fond și, din acest punct de vedere, este prejudiciat contestatorul Ye Junhan prin neegalitatea de tratament din partea legii”.

Judecătoria Sectorului 6 București, exprimându-și opinia, apreciază că textele de lege criticate sunt conforme cu prevederile constituționale. Se consideră că exercitiul dreptului la apărare, consacrat de art. 24 din Constituție, se asigură chiar și în situația în care nu se permite exercitarea nici unei căi de atac. Potrivit art. 128 din Constituție căile de atac se pot exercita „în condițiile legii”, iar „legea permite înlăturarea folosirii unor căi de atac în anumite cazuri, legiuitorul putând institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, ca și modalități de exercitare a drepturilor procedurale”.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția ridicată nu este fondată, deoarece „art. 24 din Constituție garantează dreptul la apărare în general și nu un dublu grad de jurisdicție pentru toate procedurile existente. De altfel, nici Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu prevede existența dublului grad de jurisdicție decât pentru procedurile penale”. Se mai arată că „legea română prevede drepturile refugiaților și ale persoanelor care au dobândit o formă de protecție, precum liberul acces la instanțele de judecată, dreptul de a fi asistat sau reprezentat de un avocat și de a li se asigura în mod gratuit un interpret pe întreaga durată a procedurii de acordare a statutului de refugiat, dreptul de a nu fi expulzat sau returnat etc., acordând, prin aceasta, suficiente garanții ale exercitării dreptului la apărare”.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au transmis punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, susținerile autorului excepției, punctul de vedere al Guvernului, raportul judecătorului-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (3), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să se pronunțe asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 20 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 436 din 3 septembrie 2000, care, în urma modificării prin Legea nr. 323/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 342 din 27 iunie 2001, are următorul conținut: „*Hotărârea instanței este definitivă și irevocabilă.*”

Dispozițiile constituționale considerate de autorul excepției ca fiind încălcate sunt cele ale art. 24 alin. (1), potrivit cărora:

— Art. 24: „(1) *Dreptul la apărare este garantat.*“

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, deși atât în cererea prin care a fost ridicată, cât și în încheierea instanței judecătorești se indică drept obiect al acesteia articolul unic din Legea nr. 323/2001 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 102/2000, în realitate obiectul excepției îl constituie dispoziția art. 20 alin. (5) din această ordonanță. Textul criticat se referă la irevocabilitatea soluțiilor de respingere a cererii de acordare a statutului de refugiat în procedură accelerată, date de instanțele judecătorești în cauzele ce privesc plângerile solicitanților de azil împotriva hotărârii Oficiului Național pentru Refugiați. Art. 17 din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 prevede cazurile în care cererile de acordare a statutului de refugiat se soluționează în procedură accelerată, iar în art. 18 și 19 din ordonanță sunt enumerate cazurile respective. Potrivit dispozițiilor art. 20 din ordonanță, în cadrul procedurii accelerate sunt reduse termenele în care funcționarul desemnat este obligat să se pronunțe asupra cererii, în care se poate face plângere împotriva hotărârii de respingere a cererii și în care instanța de judecată trebuie să soluționeze plângerea.

Curtea mai constată că, deși în susținerea excepției de neconstituționalitate autorul invocă încălcarea prevederilor

art. 24 alin. (1) din Constituție, în realitate se contestă faptul că procedura în aceste cauze nu cuprinde încă un grad de jurisdicție.

Analizând și această susținere a autorului excepției, Curtea constată că într-adevăr, potrivit dispozițiilor art. 21 alin. (1) din Constituție, „*Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime*“, dar nici o normă constituțională nu stabilește câte grade de jurisdicție sunt necesare pentru soluționarea diferitelor litigii. În această privință regulile de procedură și condițiile de exercitare a căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorești sunt statuate prin dispozițiile art. 125 alin. (3), potrivit cărora „*Competența și procedura de judecată sunt stabilite de lege*“, precum și ale art. 128, ambele din Legea fundamentală, care prevăd că „*Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii*“, dispoziții care nu sunt cu nimic încălcate.

Curtea mai constată că nici Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu impune mai multe grade de jurisdicție la soluționarea cauzelor de natură civilă, prevăzând la art. 6 pct. 1 doar că „*Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege (...)*“.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1, 2, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000, excepție ridicată de Ye Junhan din China în Dosarul nr. 7.828/2001 al Judecătoriei Sectorului 6 București.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 1 noiembrie 2001.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. **Costică Bulai**

Magistrat-asistent,
Laurențiu Cristescu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea“ București și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro